

Lech Dymarski

Urodzony w 1949 r., jako student Wydziału Filologii Polskiej Uniwersytetu im. A. Mickiewicza, zaangażował się w działalność opozycyjną i posiadał kontakty z czołowymi działaczami KSS KOR – w związku z tym od 1976 r. objęty kontrolą operacyjną przez SB. W czasie powstawania „Solidarności” uczestniczył w organizacji niezależnego ruchu związkowego, był jednym ze współzałożycieli Międzyzakładowego Komitetu Założycielskiego NSZZ „Solidarność” w Poznaniu. Członek Prezydium Zarządu Regionu Wielkopolska i rzecznik prasowy „Solidarności”. Członek Krajowej Komisji NSZZ „Solidarność” odpowiedzialny za współpracę z zagranicą. Za swoją działalność internowany w okresie od 13.12.1981 r. do 20.10.1982 r. w Warszawie-Białołęce. Po powrocie z internowania nadal czynnie uczestniczył w życiu opozycji – na przełomie stycznia i lutego 1984 r. był inicjatorem powołania Międzyzakładowej Rady „Solidarności”, która miała dbać o interesy robotników. Redagował „Komunikaty” Międzyzakładowej Rady „Solidarności” i organizował ich druk. Wspierał też konspiracyjną działalność poznańskiego oddziału „Solidarności Walczącej”. Zamieszczał artykuły w czasopiśmie „Solidarność Walcząca”. Ponadto poeta Nowej Fali, współtwórca Teatru 8 Dnia i Salonu Niezależnych. Objęty zakazem druku, publikował w pismach niezależnych i wydawnictwach emigracyjnych.